

[Lizzie Lichtenberg]

om samspillet mellem individ og samfund og om overdragelse af en kulturel og historisk arv og af en etik fra generation til generation som noget helt centralt sammen med respekt og ligestilling mellem mand og kvinde.

Ansvar for børnenes opvækst ligger først og fremmest hos forældrene, og det, vi som forældre skal give vore børn, er først og fremmest kærlighed, tryghed, kultur, tro, viden, gode vaner, oplevelser og holdninger.

Derfor må spørgsmål om familiepolitik også være et spørgsmål om social balance i samfundet og om balance i samfundsøkonomien. Vi må selvsagt ikke føre en økonomisk politik, der indebærer en begrænsning af kommende generationers politiske og økonomiske handlefrihed, eller sagt på en anden måde: vi må ikke pantsætte fremtiden for vore børn og børnebørn.

Det er i familien, barnet oplever et fællesskab og får sin identitet; barnet får rødder. Men hvis vi ser på, hvad den allerede stedfundne ændring i familie- og samlivsstruktur har resulteret i, kan vi konstatere, at det offentlige har reageret på denne udvikling ved at øge antallet af daginstitutioner for at give begge forældre mulighed for at arbejde ude. En række familiepolitiske behov vil imidlertid ikke kunne imødekommes alene gennem oprettelse af et nok så stort antal daginstitutioner.

Udviklingen i den seneste tid har vist, at den unge generation vil både-og, dvs. have både familie, børn og arbejde. Mange unge ønsker således mere tid til samvær med deres børn, end de hidtil har haft, og det synes jeg ærligt talt er meget positivt. Familiernes behov er forskellige set i forhold til forældrenes arbejdsvilkår, men også i forhold til børnefamiliernes opfattelse af, hvad der tjener deres børn bedst.

Hvis vi på denne baggrund skal udvikle familiepolitikken, må der lægges nogle principper fast.

Børn og forældre har brug for mere tid til hinanden. Arbejdsmarkedspolitikken må i de kommende år tage sigte på at skabe et større mål af fleksibilitet til gavn for familielivet. Ved at gennemføre flere flekstidsordninger på arbejdsmarkedet i både den offentlige og den private sektor kan børnefamilier få væsentlig mere tid sammen. Forældrenes daglige arbejdstid skal forskydes blot 2 timer i forhold til hinanden, så betyder det en daglig

tidsmæssig gevinst for familien på 4 timer. Der bør skabes udvidet adgang til deltidsarbejde, så forældre, der ønsker det, får bedre mulighed for at få nedsat deres arbejdstid uden tab af anciennitet. Forbedrede vilkår for tilbagevenden til arbejdsmarkedet er en stor sag, og de forældre, der midlertidigt er holdt op med at arbejde for at være mere sammen med deres børn, skal have bedre muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Der skal være relevante efter- og videreuddannelses tilbud til forældre, der ønsker at genoptage en erhvervsmæssig karriere. Såvel offentlige som private arbejdsgivere bør vise imødekommenhed over for forældre, der ønsker at genindtræde på arbejdsmarkedet efter års pause. Det må være en kvalifikation at have børn, som fru Lone Dybkjær udtalte i Berlingske Tidende den 26. oktober 1986.

For så vidt angår mulighederne for pasningstilbud uden for hjemmet bør forældrene kunne vælge mellem heltids- og deltidstilbud i kommunale eller selvejende institutioner eller i kommunal dagpleje og andre pasningsmuligheder som fritidsklub, legestue m.v., og forældre, der har ønske om og behov for at få passet deres børn i kommunale eller selvejende institutioner, bør naturligvis fortsat have mulighed herfor.

Daginstitutioner skal have mulighed for at tilpasse og udvikle sig til at kunne løse de opgaver, familiens øgede behov stiller. De må åbne sig og blive en del af lokalsamfundet. Her kan den viden, som medarbejderne i institutionerne har, bruges. Indholdet må være af en sådan kvalitet, at børnene får færdigheder, der rustet dem til deres fremtidige liv. De selvejende institutioner, som vi har i dag, kan være en god baggrund for denne udvikling; her er der allerede mulighed for at delagtiggøre forældre og andre interesserede i institutionernes dagligdag og drift og at tage et medansvar.

Det Konservative Folkeparti kan støtte, at der bliver nedsat et udvalg om institutionernes placering, deres indhold og organisation, og vi vil anbefale, at de selvejende institutioner tages med i disse overvejelser. Også personalets uddannelse må tilpasses den videre strukturudvikling.

Børnefamilierne bør stilles økonomisk lige, hvad enten man vælger at passe børnene selv eller benytter sig af de offentlige pasningstil-